

Kesişme devam ediyor

X-ist sanat galerisinin genç yetenekleri bir araya getirdiği 'Kesişme' adlı sergi serisi devam ediyor. Şu sıralar galeride genç yaşta kendi üslubunu oluşturmuş olan Engin Konuklu (23) ve Burçin Başar'ın (29) eserleri görülüyor. Eğer şimdiye dek gözünüzden kaçtıysa onları yakın markaja almalısınız.

Ezgi
Atabilen
catabilen@hurriyet.com.tr

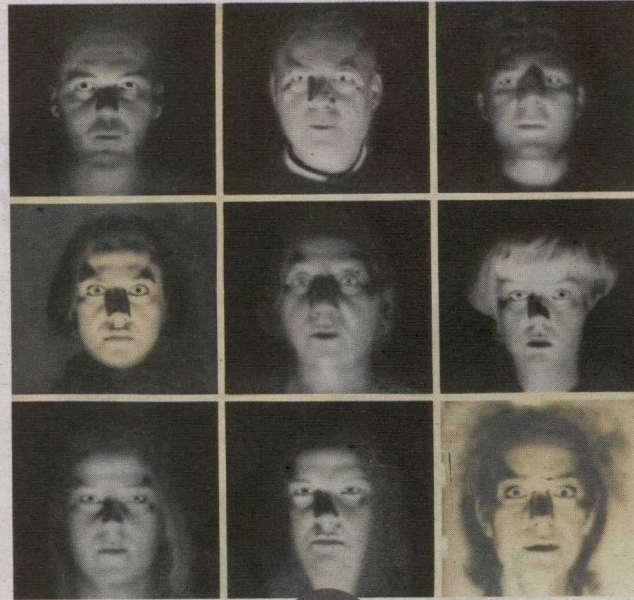
Engin Konuklu 1990, Adana doğumlu. 2011 yılında Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesi Resim Bölümü'nden mezun oldu. Halen aynı üniversitenin Resim Bölümü'nde yüksek lisansına devam ediyor. Sanatla profesyonel anlamda uğraşmaya lisans eğitiminin son senesinde başlamış. Bugünkü çalışmalarının başlangıcı olan flu manzara resimlerinin temeli de bu döneme denk geliyor. Genç sanatçı, katıldığı karma sergilerin yanı sıra, 'Tanımsız' isimli ilk solo sergisini 2011'de Amerikan Hastanesi Sanat Galerisi Operation Room'da açmıştı.

'Kesişme V' sergisinde gördüğümüz işleri, yaklaşık bir yıl önce yapım süreci başlayan bir seriyeye ait. Serideki her bir yapıtın izleyiciye ilk bakışta bir gerilim ya da korku filmi karesini anımsatması boşa değil. Zira sanatçıyı serideki işleri üretmeye iten, 'Terrified' adlı 1963 yapımı korku filmine ait bir kare. Ayrıca seride yer alan eserler, sararmış kağıtları anımsatacak alt yüzeyler, üzerindeki siyah beyaz renklerle bulanık görünüşleri dolayısıyla nostaljik aile fotoğraflarını da düşürüyor aklı. Daha önceki çalışmalarında direkt olarak nostaljik görüntüler kullanan sanatçı, bu kez kendi oluşturduğu kurgularda yine muğlak görüntü ve renk seçimleri sayesinde zamansal bir etkiyi yakalıyor. Ayrıca resimlerin monokrom ya da düşük renk şiddetine sahip olması da bu zamansal etkiyi kuvvetlendiriyor.

İşlerinden yola çıkarak, sanatçının hikâye anlatıcılığını sevdiğini düşünebilirsiniz. Ancak Engin Konuklu daha çok fotoğraftaki anı aktarmakla ilgileniyor, anı takip edecek hikâyeyi yazmayı ise

Burçin Başar

Engin Konuklu

seyirciyi bırakıyor: "Öyle gibi görünse de aslında hikâye anlatımına çok uzağım. Amacım daha çok fotoğraftaki anı, hissi aktarmak. Aile albümleri çalışmalarında dahi figürlerle olan kişisel ilişkim hep geri planda. Bu seride yola çıkışım bir film karesi olması ve bazı resimlerin aynı modelin farklı duruşlarından oluşması izleyiciye bir hikâye beklentisi yaratıyor. Ama ben bu kısmı tamamlamayı izleyiciye bırakıyorum. Tıpkı resimlerimdeki muğlak görünümün gerçekliğe izleyen belleğinde ulaştığı gibi."

RENKLERE HAKSIZLIK EDEMEZSİNİZ

Sergide işleri yer alan diğer genç sanatçı Burçin Başar 1984,

İstanbul doğumlu. 2010 yılında Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Resim Bölümü'nden mezun oldu. Katıldığı karma sergilerin yanı sıra, ilk kişisel sergisi 'What's in the center of', 2008 yılında Akademiler Sanat Merkezi'nde izleyiciyle buluştu.

Konuklu'yla onun yollarını kesiştiren ortak niteliklerden biri, Burçin Başar'ın resmi aracılığıyla seyirciyeye kendisinin doldurması gereken üç noktalar sunuyor olması: "Aslında, bu son seride amacım, olmayan ama olağan durumları kurcalamaktır. Resimlerime baktığımızda gördüklerinizin hiçbirinin mümkün olmadığını düşünebilirsiniz ama biliyorsunuz ki aslında hepsi mümkün. Yani olmayan ama olağan durumlar..."

'Kesişme V' sergisi 23 Kasım Cumartesi gününe dek X-ist'te görülebilir. (212) 291 77 84

Bilincin farkına varmadığımız alanlarıyla dünyayı resmediyor ve bunu yaparken direkt anlatım tercih etmiyorum. Boşlukları izleyici tamamlasın istiyorum. Bu durum bana duyguyla iletişim gibi geliyor..."

Sanatçı, 'Kesişme V' sergisinde gördüğümüz işler üzerine son bir yıldır uğraşmış. İşlerinde karşımıza çıkan 'kare'lerin zihnine doğuş sürecinde eskiz yapmanın kendisi için çok önemli olduğunu söylüyor: "Bu bir alışkanlık tabii ki ama sevdiğim ve ihtiyaç duyduğum bir alışkanlık. Sanki bana ait bir alan var ve ben onun içinden kareleri alıp düzenliyorum. Okuduğum bir kitap, bir film, yaşadığımız durumlar, tümü benim için hep bir eskiz."

İşlerinde insanı doğanın içinde bazen açıkça, bazen belli belirsiz görünür, kimi zaman da sadece bir yansıma olarak gösteren Başar, ilk akla gelenin aksine, insanın doğayla ilişkisinin yerine, kendi kendisiyle kurduğu ilişkiyi daha çok önemsiyor. İnsanın kendisini, düşüncelerini ve duygularını sorgulamak üzere bir boşluğa, sallandırmaya bırakmasını... Bu sırada paletindeki renkler de daha önce çeşitli karma sergilerde karşılaştığımız işlerine nazaran, belirgin şekilde koyulaşiyor. Doğa ve insanı bir arada gösteren karelere giderek daha da karanlığa uzanıyor. Bunun sebebinin şöyle açıklıyor sanatçı: "Daha önceki işlerimde renk çok ön plandaydı, bu gerçekten doğru. Ama renk benim için vazgeçilmez. Şu anda sanırım onu daha da ön plana çıkarmaya çalışıyorum çünkü bu dipsiz bir kuyu, oynadıkça sonsuza gidiyor ve renkler bunu sizden istiyor. Onlara haksızlık edemeyiz..."